

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 10Er/1300/2007
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4207212314
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Venglíková
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2016:4207212314.2

Uznesenie

Okresný súd Komárno v exekučnej veci oprávneného : POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, v konaní zast. JUDr. Martinom Máčajom, advokátom so sídlom Pribinova 25, Bratislava, proti povinnému : H. E., U.. XX.XX.XXXX, R. Q. U. O. XX, v konaní zast.: Advokátskou kanceláriou JUDr. Roman Blažek, s.r.o., so sídlom Pohraničná 4, Komárno, o vymoženie pohľadávky oprávneného vo výške 804,62 eur s príslušenstvom, trov rozhodcovského konania vo výške 219,94 a trov exekúcie,

rozhodol:

Súd exekúciu pod. sp. zn. 10Er/1300/2007 vedenú u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., Exekútorový úrad Bratislava, Záhradnícka 60, pod EX 4355/2007 **v y h l a s u j e z a n e p r í p u s t n ú a k o n a n i e z a s t a v u j e.**

O náhrade trov exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., rozhodne súd v osobitnom uznesení.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Komárno na základe oznámenia oprávneného o podaní si návrhu na vykonanie exekúcie k súdному exekútorovi vydal dňa 07.11.2007 poverenie č. 5401 023245, v konaní vedenom pod č. 10Er/1300/2007 pre súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., (EX 4355/07). Exekučné konanie sa vedie na základe exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok sp. zn. SR 4353/07 zo dňa 29.06.2007, ktorý vydal Stály rozhodcovský súd zriadený zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., IČO: 35 922 761, so sídlom v Bratislave, Karloveské rameno 8 a ktorý mal nadobudnúť vykonateľnosť dňa 19.07.2007.

Povinný prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručil podpísanému súdu dňa 30.06.2015 návrh na zastavenie exekúcie, v ktorom namietal exekúciu v časti vymoženia akejkoľvek ďalšej údajnej pohľadávky oprávneného, nakoľko ju nielen vyplatil, ale aj preplatil. Poukázal pritom na aktuálne vyčíslenie predmetnej pohľadávky od súdneho exekútora zo dňa 23.06.2015, z ktorého vyplýva, že pri poskytnutí údajnej pôžičky 804,62 eur uhradil 1.715,45 eur a ešte je dlžný 3.105,63 eur. Ďalej namietal exekúciu v časti vymoženia úroku z omeškania vo výške 0,25 % denne zo sumy 796,65 eur od 21.03.2007 do zaplatenia a to s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č. 3Co 3/2011 zo dňa 28.09.2011, v zmysle ktorého úroky z omeškania vo výške 0,1 % denne je potrebné vyhodnotiť ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a preto absolútne neplatnú s poukazom na § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ďalej len ako „OZ“, v znení aktuálnom ku dňu uzavretia zmluvy, minimálne pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 OZ. Podľa jeho názoru v danom prípade ide o neprimerané sankcie, ktoré znáša on ako spotrebiteľ. Tvrdí, že výška požadovaného úroku je v rozpore s právnymi predpismi, keďže pri občianskoprávných vzťahoch možno dohodnúť úroky z omeškania len v súlade s vládnym nariadením SR č. 87/1995 Z. z.. Zároveň poukázal na povinnosť súdu zastaviť exekučné konanie na plnenie odporujúce dobrým mravom a plnenie právom nedovolené v ktorejkoľvek časti exekúcie v zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.01.2007 vo veci 3Cdo/164/1996 publikovanom v Zbierke

stanovísk a rozhodnutí pod č. R 58/1997, v ktorom je o. i. uvedené, že exekúcia môže byť vykonaná len na základe exekučného titulu, ktorý je vykonateľný tak po stránke formálnej ako aj stránke materiálnej, pričom ak tieto požiadavky exekučný titul nespĺňa a na jeho podklade by bola exekúcia nesprávne nariadená, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu zastavená. Vzhľadom na vyššie uvedené, povinný žiada, aby súd predmetnú exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekučné konanie zastavil v časti vymoženia zmluvnej pokuty vo výške 0,25 % denne zo sumy 796,65 eur od 21.03.2007 do zaplatenia a trov exekúcie.

K predmetnému návrhu povinného sa vyjadril aj oprávnený, ktorý vo svojom stanovisku zo dňa 10.08.2015 uviedol, že sa s ním nestotožňuje z nasledovných dôvodov. Podpisom úverovej zmluvy povinný súhlasil aj s jej zmluvnými podmienkami, v ktorých v bode 6 je uvedené, že v prípade splatnosti dlhu naraz sa dlžník zaväzuje zaplatiť veriteľovi aj úrok vo výške 0,25 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania odo dňa, keď sa stal splatný celý dlh až do jeho uhradenia. Vyslovil názor, že tento úrok má sankčný charakter a dlžníkovi sa účtuje len v prípade, ak poruší zmluvné podmienky. Tvrdil, že uvedená výška úroku z omeškania nie je neprimeraná a nie je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku a to aj vzhľadom na skutočnosť, že oprávnený poskytuje úvery z vlastných zdrojov, nevyžaduje zabezpečenie pri poskytovaní úveru, vzhľadom na podmienky, za ktorých bol povinnému poskytnutý úver. Poukázal pritom na ust. § 369 ods. 1 z. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v platnom znení, ktoré má dispozitívnu povahu, nakoľko v zmysle jeho znenia, sa upravuje výška úrokov z omeškania predovšetkým dohodou zmluvných strán a len ak výška úrokov nie je zmluvne dohodnutá, nastupuje výška úrokov ustanovená zákonom, t. j. pre určenie úrokov z omeškania v obchodných záväzkových vzťahoch platí zmluvná voľnosť. Z uvedeného teda vyplýva, že ani zo zákona, či iného právneho predpisu nie je možné odvodiť pre obchodné záväzkové vzťahy výšky úrokovej sadzby, ktorú si môžu zmluvné strany dohodnúť. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. k. 1 Obdo 34/2004 zo dňa 21.12.2004, v ktorom najvyšší súd jednoznačne vyslovil, že ak si účastníci pre prípad omeškania úrokovú sadzbu dohodli, musí dlžník platiť úroky v dohodnutej výške. Výška úrokov 0,25 % denne z dlžnej sumy nie je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku. Súčasne poukázal aj na novší judikát Vrchného súdu v Prahe, sp. zn. 12 Cmo 95/2005 v ktorom sa uvádza, že u nebankových subjektov nie je možné obvyklú výšku úrokov odvodzovať z výšky úrokov požadovaných bankami. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žiada, aby súd návrh povinného na zastavenie exekúcie neprihliadal.

Podľa § 103 OSP kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

V rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3Cdo 146/2011 zo dňa 13.10.2011 a č. k. 6Cdo/143/2011 zo dňa 18.01.2012 Najvyšší súd SR konštatuje, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí ako exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Ak nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Pri riešení otázky, či rozhodcovský rozsudok vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor, nie je exekučný súd viazaný tým, ako túto otázku vyriešil rozhodcovský súd. Exekučný súd je povinný zamietnuť žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ak už pri postupe podľa § 44 ods. 2 Ex. poriadku vyjde najavo existencia relevantnej okolnosti, so zreteľom na ktorú je nútený výkon rozhodnutia neprípustný (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13.10.2011 sp. zn. 3Cdo/146/2011).

Preto tunajší súd preskúmal exekučný titul, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Slovenskej rozhodcovskej a.s., IČO: 35 922 761, so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, vedený pod sp. zn. SR 4353/07 zo dňa 29.06.2007 vydaný rozhodcom Mgr. Gabrielom Havrillom.

Exekučný súd preskúmal či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, ktorá môže mať formu osobitnej písomnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve. Rozhodcovská zmluva, resp. rozhodcovská doložka musí mať písomnú formu inak je neplatná, pričom písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

Súd preskúmal aj Zmluvu o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 17.01.2007 ako aj predložené všeobecné podmienky poskytnutia úveru spoločnosti POHOTOVOSŤ, s.r.o., kde bode 17. Rozhodcovská doložka je uvedená: „Všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené:

a) pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, IČO: 35 922 761, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde. Rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu a to jediným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu.

b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z tejto zmluvy, vrátane sporu o jej platnosť, výklad alebo zrušenie na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku tejto rozhodcovskej doložky. Ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou doložkou v súlade s vnútornými predpismi rozhodcovského súdu založená právomoc rozhodcovského súdu.“

Podľa § 35 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014, doručený rozhodcovský rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37, má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu. Táto okolnosť však neznamená nemožnosť jeho preskúmania v exekučnom konaní.

Podľa § 45 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví: a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise, b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

Podľa § 45 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

Podľa § 52 ods. 1 až 3 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „O. z.“) v znení zákona č. 188/2006 Z. z. spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. a) zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (teda zákona platného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 25 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Podľa § 53 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 188/2006 Z. z., spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach

zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 188/2006 Z. z., stanovil demonštratívnym spôsobom podmienky uvedené v spotrebiteľských zmluvách, ktoré sa považujú za neprijateľné. To znamená, že aj iné dojednania dohodnuté medzi veriteľom a spotrebiteľom, ktoré nie sú v zákone výslovne uvedené, môžu byť považované za neprijateľné zmluvné podmienky.

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 188/2006 Z. z., neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 188/2006 Z.z. zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.

Podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.

Podľa § 58 ods. 1 Ex. poriadku exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

Podpísaný súd je toho názoru, že v danom prípade nie je možné formuláciu rozhodcovskej doložky považovať za platnú rozhodcovskú zmluvu alebo rozhodcovskú doložku. Takto formulovaná doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a ponecháva ho výlučne na vôli dodávateľa. Z hľadiska ochrany spotrebiteľa nie je rozdiel medzi výhradnou rozhodcovskou doložkou a voľbou dodávateľa, ktorý spotrebiteľovi rozhodcovské konanie vnúti ako najvhodnejší spôsob rozhodovania sporu. Rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ osobitne nevyjednal a nemal na výber vzhľadom na jej splnenie s ostatnými štandardnými podmienkami. Mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo sa podrobiť všetkým obchodným podmienkam, a teda aj rozhodcovskému konaniu. Doložka nebola dojednaná v čase vyššej bdelosti spotrebiteľa, ale na začiatku zmluvného vzťahu. Takto formulovaná doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, a preto je občianskeho zákonníka neplatná. Zároveň súd poukazuje na skutočnosť, že nešlo o individuálne dojednanie tejto doložky, na ktoré by povinný, teda spotrebiteľ, bol zvlášť upozornený, ktoré by bolo s povinným zvlášť dojednané, on by bol s týmto ustanovením zmluvy súhlasil a prejavil by svoj súhlas podpisom. Podpis na úverovej zmluve nemožno, podľa názoru tunajšieho súdu, považovať zároveň aj za prejav súhlasu s rozhodcovskou doložkou, na jej platnosť je nevyhnutné jej individuálne dojednanie a individuálny prejav vôle účastníkov zmluvného vzťahu podpisom, ktorý v tomto prípade nebol dodržaný. Povinný sa tak bez vlastnej vôle a možnosti pričinenia vzdal vopred svojich práv čo je v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Ak v určitej veci nedošlo k uzatvoreniu platnej rozhodcovskej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a vydať rozhodcovský rozsudok. Takto vydaný rozsudok nie je vykonateľný a nemôže byť ani exekučným titulom, pretože nie je spôsobilý byť podkladom na nútený výkon rozhodnutia. Pri preskúvaní toho či je preložené rozhodnutie vykonateľným exekučným titulom sa súd zamerával najmä na zistenie či bol predložený rozsudok vydaný orgánom s právomocou na jeho vydanie a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch ide o rozhodnutie vykonateľné po formálnej a materiálnej stránke. S poukazom na uvedené skutočnosti súd zistil, že rozhodnutie predložené v tomto exekučnom konaní ako exekučný titul nespĺňa náležitosti vykonateľného rozhodnutia, pretože ho vydal orgán, ktorý nemal právomoc vo veci konať a rozhodovať. Vzhľadom na to je možné vychádzať z toho, že ak neexistuje rozhodcovský rozsudok, ktorý je spôsobilý byť exekučným

titulom buď z hľadiska formálneho alebo z hľadiska materiálneho, exekúcia je neprípustná, čo je v zmysle ust. § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku dôvod na vyhlásenie exekučného konania za neprípustné a na zastavenie exekučného konania, a preto súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Súd na záver poznamenáva, že o náhrade trov exekúcie súdneho exekútora rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na tunajšom súde v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.